

30 Ιουνίου, 1990

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡ. Α. ΠΑΠΑΕΛΛΗΝΑΣ & ΣΙΑ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

2. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 863/88).

5 Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Ένσταση — Η προθεσμία του Αρθρου 20(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1988 — Η προθεσμία και ως προϋπόθεση δικαστικής προστασίας — Περιστάσεις μη συμμόρφωσης προς την προθεσμία στην κριθείσα περίπτωση — Συνέπειες.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο.]

10 Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Pandelidou v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 687.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία επιβλήθηκε στους αιτητές φορολογία εισοδήματος για τα έτη 1983-1986.

20 Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους Αιτητές.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25 *Cur. adv. vult.*

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Οι αιτητές είναι εταιρεία με μεγάλη εμπορική δραστηριότητα στην Κύπρο με τεράστιο κύκλο εργασιών. Η προσφυγή αυτή αφορά την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος σχετικά με φορολογία για τα χρόνια '83-'86.

5

Δεν είναι ανάγκη να υπεισέλθω σε λεπτομέρειες ποσών και ημερομηνιών παρά μόνο να πω πως στην επίδικη απόφαση του ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος αρνήθηκε να επιτρέψει σαν έκπτωση, για σκοπούς φόρου εισοδήματος, μέρος των τόκων που πλήρωσαν οι αιτητές για αγορά μετοχών δημοσίων εταιρειών.

10

Από την εξέταση των λογαριασμών φαίνεται πως η αιτήτρια εταιρεία αγόραζε πράγματι μετοχές σε δημόσιες εταιρείες από παρατραβηγμένο λογαριασμό της στις τράπεζες. Οι αιτητές ισχυρίζονται πως δικαιούνται, τα χρήματα που χρησιμοποίησαν για την αγορά των μετοχών αυτών, να υπολογιστούν σαν έκπτωση στην επιβολή του φόρου εισοδήματος. Ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας και κατά την εφαρμογή των άρθρων 11(1) και 13(ε) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1986, αποφάσισε πως οι αιτητές δεν δικαιούνται τέτοιας έκπτωσης.

15

20

Τα άρθρα 11(1) και 13(ε) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1986, απαριθμούν τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος πρέπει ν' αφαιρέσει από το φορολογητέο εισόδημα ορισμένες δαπάνες που έγιναν για διάφορους σκοπούς που προνοεί ο Νόμος. Επίσης απαριθμούνται και άλλες υποθέσεις όπου δεν πρέπει να δίδεται οποιαδήποτε έκπτωση εις τον καθορισμό του φορολογητέου ποσού.

25

30

Στην επιβολή του φόρου οι δικηγόροι των αιτητών υπέβαλαν ένσταση στις 24/10/88 ισχυριζόμενοι πως η αγορά των μετοχών έγινε από κέρδη της εταιρείας. Η ένσταση δεν έγινε δεκτή γιατί δεν είχε υποβληθεί μέχρι τις 30/9/88, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 20(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1988. Το άρθρο 20(1) του πιο πάνω Νόμου αναφέρει:

35

"20.-(1) Παν πρόσωπον το οποίον αμφισβητεί την εις αυτό επιβληθείσαν φορολογίαν, δύναται, δι' εγγράφου ειδοποιήσεως ενστάσεως, να αποταθή εις τον Διευθυντήν προς επανεξέτασιν και αναθεώρησιν αυτής. Η ειδοποίησις αύτη δέον όπως εκθέτη επακριβώς τους λόγους της ενστάσεως του εις την φορολογίαν, εκτός δε εάν άλλως προβλέπεται εν οιωδήποτε ετέρω νόμω, δέον όπως αυτή δοθή ουχί βραδύτερον του τέλους του μηνός ο

40

οποίος έπεται του μηνός εν τω οποίω η εν τω άρθρω 19 αναφε-
ρομένη ειδοποίησις εδόθη εις το πρόσωπον τούτο:

5 Νοείται ότι, ο Διευθυντής, όταν ικανοποιηθή ότι, λόγω
απουσίας εκ της Δημοκρατίας, ασθeneίας ή άλλης ευλόγου αι-
τίας, το αμφισβητούν την φορολογίαν πρόσωπον εκωλύθη
του να δώση την ειδοποίησιν ενστάσεως εντός της ρηθείσης
προθεσμίας, χορηγεί εύλογον υπό τας περιστάσεις παράτα-
σιν της προθεσμίας ταύτης."

10 Από τη δικογραφία και τις γραπτές αγορευσεις των δικηγό-
ρων των δύο πλευρών, προκύπτει ως πρώτο θέμα για απόφαση
η προδικαστική ένσταση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση
15 πως η προσφυγή αυτή δε μπορεί να προχωρήσει γιατί οι αιτητές
παρέλειψαν να τηρήσουν τη νόμιμη διαδικασία όπως προνοεί-
ται από το πιο πάνω άρθρο.

20 Δεν αμφισβητείται από το δικηγόρο των αιτητών πως η έν-
σταση πράγματι έπρεπε να είχε καταχωριθεί μέχρι τις 30/9/88,
ενώ αυτή καταχωρήθηκε στις 24/10/88, αλλά αμφισβητείται ότι η
απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος ήτο τελεσιδικη ώστε
να τηρούνται τα χρονικά πλαίσια όπως προνοούνται από το αρ-
θρο 20 του πιο πάνω Νόμου.

25 Κατά την εισήγησή τους, η επιστολή που εστάλη στους αιτη-
τές από τον Έφορο, ημερομηνίας 10/8/88 και που έφερε σφραγι-
δα, ημερομηνίας 20/8/88, δεν ξεκαθαρίζει κατά πόσο οι αιτητές
μπορούσαν να προχωρήσουν κατ' ευθεία με την καταχώριση
30 προσφυγής ή όχι.

Έχω εξετάσει με τη δέουσα προσοχή τις εισηγήσεις και των
δύο πλευρών και έχω τη γνώμη πως δεν υπάρχει τίποτε το ακα-
θόριστο, ασαφές ή διφορούμενο τόσο στην επιστολή του Εφόρου
Φόρου Εισοδήματος, όσο και σ' αυτή ταύτη την ίδια την Ειδο-
35 ποίηση Επιβολής Φορολογίας της εταιρείας, η οποία φέρει και
αυτή τη σφραγίδα της 24/8/88. Είναι καθαρή ως κρύσταλλο η από-
φαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, πως επιβάλλεται η ανα-
φερόμενη στην Ειδοποίηση φορολογία και επεξηγηματικά δίδει
ορισμένες περαιτέρω πληροφορίες στους αιτητές, γιατί επεβλήθη
40 αυτή η φορολογία και γιατί δεν είχαν λογισθεί ή υπολογισθεί ορι-
σμένα άλλα ποσά για τα οποία οι αιτητές ζητούσαν έκπτωση.

Δε νομίζω ότι είναι περίπτωση κατά την οποία ο Έφορος Φό-
ρου Εισοδήματος θα μπορούσε να ικανοποιηθεί, είτε για λόγους

ασθενείας ή άλλης ευλόγου αιτίας, πως το αμφισβητούν τη φορολογία πρόσωπο εκωλύθη από του να δώσει την ένσταση του εγκαίρως, ώστε να εδίδετο κάποια παράταση χρόνου. Η απόφαση του να μην παρατείνει το χρόνο της καταχώρισης της ένστασης, ήτο λογική και η διακριτική του ευχέρεια εξησκήθη μέσα σε λογικά πλαίσια. 5
Επομένως, κατά την κρίση μου, οι αιτητές έπρεπε να είχαν υποβάλει αμέσως την ένστασή τους και οπωσδήποτε, όπως προνοείται από το Νόμο που αναφέρω πιο πάνω, ουχί αργότερον της 30/9/88.

Έχει νομολογιακά θεμελιωθεί πως η ένσταση είναι αναγκαία προϋπόθεση στην καταχώριση προσφυγής εναντίον φορολογίας. (Βλέπε *Παντελίδου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 687.) 10

Υπό το φως των όσων έχω πει πιο πάνω, η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.